

ÎNCHEIERE

17 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de „Gal Spedition“ SRL,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată
depusă de Gal Spedition“ SRL împotriva Ministerului Economiei și Infrastructurii,
Agenției Naționale Transport Auto, „Mirtrans-Express“ SRL și „Romtrans-
Expres“ SRL cu privire la constatarea faptului examinării cererii prealabile și al
emiterii actului administrativ contestat cu încălcarea legii, precum și anularea
actelor administrative,

împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin
care a fost respins apelul declarat de „Gal Spedition“ SRL și menținută hotărârea
din 14 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă:

La 15 februarie 2016, „Gal Spedition“ SRL, întreprindere cu sediul în
România, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului
Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova (începând cu
data de 26 iulie 2017, Ministerul Economiei și Infrastructurii) cu privire la
constatarea faptului examinării de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii
Drumurilor al Republicii Moldova a cererii prealabile și al emiterii actului
administrativ contestat cu încălcarea normelor legale procedurale și anularea
ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 194 din 23
octombrie 2015 „Cu privire la modificarea programului de transport rutier
internațional“, repararea prejudiciului material în sumă de 5 000 RON și a
prejudiciului moral în sumă de 5 000 RON (vol. I, f.d. 3-6).

În motivarea acțiunii, reclamanta „Gal Spedition“ SRL a relatat că la
22 decembrie 2015, a aflat despre emiterea de către Ministerul Transporturilor și
Infrastructurii Drumurilor a unui ordin, prin care „Mirtrans“ SRL i-a fost atribuită
spre deservire ruta regulată Chișinău 05.00 – București 15.00.

Reclamanta a considerat acest ordin drept ilegal, fiind emis cu încălcarea

normelor procedurale, din care motiv la 24 decembrie 2015, a depus la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor o cerere prealabilă privind anularea ordinului respectiv și retragerea de la „Mirtrans“ SRL a dreptului de deservire a rutei regulate Chișinău 05.00 – București 15.00.

Reclamanta a indicat că până la data depunerii cererii de chemare în judecată, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nu a soluționat cererea prealabilă din 24 decembrie 2015, iar ordinul contestat îi cauzează reclamantei prejudicii materiale și de imagine.

În ceea ce privește pretenția privind repararea prejudiciului material în sumă de 5 000 RON, reclamanta a notat că a fost nevoită să semneze un acord adițional.

Prin încheierea protocolară din 12 septembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, a fost introdusă în proces în calitate de intervenient accesoriu „Mirtrans-Express“ SRL (vol. I, f.d. 57-58).

Prin încheierea protocolară din 28 septembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, au fost introduse în proces în calitate de intervenienți accesorii „Romtrans-Expres“ SRL și Agenția Națională Transport Auto (vol. I, f.d. 64-65).

În ședința de judecată din 29 martie 2017, reprezentantul reclamantei „Gal Spedition“ SRL, Sergiu Sloninov, a înaintat cerere de modificare a obiectului acțiunii, prin care a exclus pretenția privind repararea prejudiciului material în sumă de 5 000 lei românești și a prejudiciului moral în sumă de 5 000 lei românești, precum și a introdus pretenția privind anularea autorizațiilor emise de către Agenția Națională Transport Auto societăților „Romtrans-Expres“ SRL și „Mirtrans-Express“ SRL, în baza ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 194 din 23 octombrie 2015 „Cu privire la modificarea programului de transport rutier internațional“ (vol. I, f.d. 114-118; 121-124; 129).

În motivarea cererii de modificare a obiectului acțiunii, „Gal Spedition“ SRL a evidențiat că în calitate de operator pe aceeași rută, ca și cea atribuită spre deservire „Romtrans-Expres“ SRL și „Mirtrans-Express“ SRL, suportă pierderi materiale directe prin diminuarea încasărilor din vânzarea de bilete și din transportul de bagaje.

În ședința de judecată din 16 ianuarie 2018, reprezentantul reclamantei „Gal Spedition“ SRL, Sergiu Sloninov, a înaintat o cerere de concretizare prin care a schimbat statutul procesual al „Romtrans-Expres“ SRL, „Mirtrans-Express“ SRL și al Agenției Naționale Transport Auto din intervenienți accesorii, în copârâți (vol. I, f.d. 183-185; 186-191).

Prin hotărârea din 14 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de „Gal Spedition“ SRL împotriva Ministerului Economiei și Infrastructurii, Agenției Naționale Transport Auto, „Mirtrans-Express“ SRL și „Romtrans-Expres“ SRL cu privire la constatarea faptului examinării de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor a cererii prealabile și al emiterii actului administrativ contestat cu încălcarea normelor procedurale și legale, anularea ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 194 din 23 octombrie 2015 „Cu privire la modificarea programului de transport rutier internațional“ și a autorizațiilor emise în temeiul ordinului contestat (vol. I,

f.d. 215-221).

La 21 februarie 2018, „Gal Spedition“ SRL a declarat apel împotriva hotărârii din 14 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani (vol. I, f.d. 227-228).

Prin decizia din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de „Gal Spedition“ SRL și menținută hotărârea din 14 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani (vol. II, f.d. 45-50).

În consolidarea soluțiilor emise, cu referire la pretenția „Gal Spedition“ SRL privind constatarea faptului examinării cererii prelabile și a emiterii actului administrativ contestat cu încălcarea legii, instanțele ierarhic inferioare au invocat prevederile art. 3 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege. Însă, în speță „Gal Spedition“ SRL solicită constatarea încălcării normelor procedurale în acțiunile legate de examinarea cererii prelabile, pe motiv că Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova nu a întreprins nici o acțiune în sensul soluționării cererii prelabile înaintate de „Gal Spedition“ SRL.

De asemenea, instanțele ierarhic inferioare au concluzionat că ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 194 din 23 octombrie 2015 „Cu privire la modificarea programului de transport rutier internațional“ a fost emis în corespundere cu prevederile legii, fiind legal în fond, totodată fiind respectată competența organului emitent, iar „Gal Spedition“ SRL nu a invocat care anume norme au fost încălcate la emiterea acestui ordin.

Instanțele ierarhic inferioare au mai indicat că în condițiile în care nu sunt temeiuri legale de anulare a ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 194 din 23 octombrie 2015 „Cu privire la modificarea programului de transport rutier internațional“, nu urmează a fi anulate nici autorizațiile emise de către Agenția Națională Transport Auto societăților „Romtrans-Expres“ SRL și „Mirtrans-Express“ SRL, în baza ordinului contestat.

La 04 februarie 2019, „Gal Spedition“ SRL a declarat recurs împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel sau pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată înaintată de „Gal Spedition“ SRL (vol. II, f.d. 54-65).

În motivarea recursului, recurenta „Gal Spedition“ SRL a invocat incidența temeiului prevăzut la art. 432 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură civilă, specificând că nu a fost citată pentru ședința de judecată a instanței de apel din data de 11 octombrie 2018, în condițiile în care a fost citată pentru ședința de judecată anterioară, din data de 14 iunie 2018, care însă nu a avut loc din motivul lipsei judecătorului raportor.

Recurenta a reliefat că această încălcare procedurală a instanței de apel a dus la încălcarea dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În continuare, recurenta a afirmat că instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat Legea nr. 190 din 19 iulie 1994 cu privire la petiționare, Legea nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, Legea contenciosului administrativ nr.

793 din 10 februarie 2000 și Regulamentul, structura și efectivul-limită ale Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 695 din 18 noiembrie 2009.

În particular, recurenta a subliniat că Ministerul Economiei și Infrastructurii nu a prezentat în ședința de judecată actele, care au stat la baza emiterii ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 194 din 23 octombrie 2015 „Cu privire la modificarea programului de transport rutier internațional“.

La fel, recurenta a evidențiat că instanțele ierarhic inferioare nu au dat aprecierea cuvenită, în temeiul art. 14, 15 și 25 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 20, 34, 52 și 53 din Constituția Republicii Moldova, art. 1 și 4 alin. (3) din Legea nr. 190 din 19 iulie 1994 cu privire la petiționare, art. 6 alin. (1), 11 alin. (1) și 16 alin. (1) din Legea nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, faptului că Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nu a soluționat cererea prealabilă a „Gal Spedition“ SRL din data de 24 decembrie 2015 și nu a furnizat actele ce au stat la baza emiterii ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 194 din 23 octombrie 2015 „Cu privire la modificarea programului de transport rutier internațional“.

Recurenta consideră că instanțele ierarhic inferioare au fost depășite de subiectul litigiului, legat de capătul cererii de chemare în judecată privind anularea autorizațiilor emise de către Agenția Națională Transport Auto societăților „Romtrans-Expres“ SRL și „Mirtrans-Express“ SRL, în baza ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 194 din 23 octombrie 2015 „Cu privire la modificarea programului de transport rutier internațional“, această pretenție fiind subsecventă față de pretenția privind anularea ordinului nominalizat, la examinarea căreia urma să se țină cont de prevederile art. 37 alin. (9) din Codul transporturilor rutiere în coroborare cu prevederile art. 216, 217, 220, 221 alin. (2), 226 și 228 din Codul civil, cât și cu prevederile capitolului XXXIV¹ din Codul de procedură civilă și ale art. 17 din Legea nr. 235 din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător.

În continuare, recurenta a relevat că la emiterea ordinului nr. 194 din 23 octombrie 2015 „Cu privire la modificarea programului de transport rutier internațional“, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor și-a depășit competența, deoarece nu a existat o aprobare din partea autorității române privind atribuirea „Romtrans-Expres“ SRL și „Mirtrans“ SRL spre deservire, a rutei regulate Chișinău 05.00 – București 15.00, conform Acordului bilateral care reglementează domeniul transporturilor rutiere, semnat la București la 28 octombrie 1992, și a Protocolului Comisiei mixte moldo-române din domeniul transportului rutier, care s-a convocat la Baia Mare în perioada 10-11 mai 2011.

Mai mult, recurenta a punctat că actele depuse de „Romtrans-Expres“ SRL și „Mirtrans“ SRL în vederea atribuirii spre deservire a rutei regulate Chișinău 05.00 – București 15.00, nu corespund exigențelor legii, și anume prevederilor art. 39 alin. (7) din Codul transporturilor rutiere și ale Ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 160 din 16 octombrie 2014, mai

ales că „Romtrans-Expres“ SRL a depus o cerere privind atribuirea spre deservire a rutei regulate Chișinău 05.00 – București 15.00 și o altă cerere privind atribuirea spre deservire a rutei regulate Chișinău 05.00 – Otopeni 14.30, nefiind clar cum Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor a stabilit care cerere urma a fi admisă.

Recurenta a mai arătat că potrivit declarațiilor din ședința de judecată a reprezentantului Agenției Naționale Transport Auto, anterior emiterii ordinului nr. 194 din 23 octombrie 2015 „Cu privire la modificarea programului de transport rutier internațional“, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova nu a solicitat de la Agenția Națională Transport Auto analiza fluxului de călători și nici nu a solicitat stabilirea impactului modificărilor propuse asupra rutelor existente, ceea ce contravine art. 37 alin. (9) din Codul transporturilor rutiere.

Recurenta a specificat că Ministerul Economiei și Infrastructurii nu a prezentat probe care să ateste legalitatea ordinului Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 194 din 23 octombrie 2015 „Cu privire la modificarea programului de transport rutier internațional“, ceea ce urma să ducă la soluția de anulare a respectivului act administrativ, cu atât mai mult că nici Agenția Națională Transport Auto nu a prezentat probe, care ar combate cele invocate de „Gal Spedition“ SRL.

Astfel, recurenta a susținut că instanțele ierarhic inferioare au ignorat prevederile art. 24 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, care pun sarcina probațiunii pe seama pârâtei autoritate publică, și a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând principiul menținerii unui just echilibru între cerințele interesului general al comunității și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale individului.

În final, recurenta a indicat că instanțele ierarhic inferioare au dat dovadă de lipsă de echidistanță.

La 15 martie 2019, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților Ministerul Economiei și Infrastructurii, Agenția Națională Transport Auto, „Mirtrans-Express“ SRL și „Romtrans-Expres“ SRL cererea de recurs depusă de „Gal Spedition“ SRL împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău (vol. II, f.d. 74).

La 09 aprilie 2019, Ministerul Economiei și Infrastructurii a depus referință la recursul declarat de „Gal Spedition“ SRL, solicitând considerarea acestuia ca inadmisibil (vol. II, f.d. 76-81).

Intimații Agenția Națională Transport Auto, „Mirtrans-Express“ SRL și „Romtrans-Expres“ SRL nu și-a valorificat dreptul de a depune referințe la recursul declarat de „Gal Spedition“ SRL.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform

prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate, rezultă că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului prin prisma prevederilor art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică potrivit reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum rezultă din materialele cauzei, în fișa de însoțire nr. 11813 este indicat că la 19 noiembrie 2018, Curtea de Apel Chișinău a expediat copia deciziei integrale din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău în adresa „Gal Spedition“ SRL (vol. II, f.d. 51).

Însă, la materialele cauzei nu este anexat avizul de recepție de către „Gal Spedition“ SRL a copiei deciziei integrale din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În afară de aceasta, completul evidențiază că decizia recurată a fost publicată pe portalul instanțelor naționale de judecată la 18 noiembrie 2018.

Astfel, completul concluzionează că recurenta „Gal Spedition“ SRL, care la 04 februarie 2019 a declarat recurs împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a încadrat în termenul de declarare a recursului prevăzut la art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului declarat de „Gal Spedition“ SRL, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Respectiv, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de „Gal Spedition“ SRL se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar, se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ accentuează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Însă din recursul declarat de „Gal Spedition“ SRL, nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa, a constatat că dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei hotărâre din 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1)-(1¹) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433,

completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului se plasează pe pagina web a Curții Supreme de Justiție la data emiterii și se transmite tuturor participanților la proces și reprezentanților acestora.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de „Gal Spedition“ SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de „Gal Spedition“ SRL împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Gal Spedition“ SRL împotriva Ministerului Economiei și Infrastructurii, Agenției Naționale Transport Auto, „Mirtrans-Express“ SRL și „Romtrans-Expres“ SRL cu privire la constatarea faptului examinării cererii prealabile și al emiterii actului administrativ contestat cu încălcarea legii, precum și anularea actelor administrative.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nina Vascan